

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/253/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714201861
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5714201861.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľov: 1/ Ing. V. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Y., P. XXX/X, 2/ MUDr. S. P., nar. XX.X.XXXX, bytom S., M. W. XXXX/X, 3/ Bc. S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., L. XXXX/XX, všetci navrhovatelia právne zastúpení KELLER & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Panská 33, proti odporcom: 1/ BENETRIX, n.o., so sídlom Martin, Priehradná 9A, IČO: 37 983 725, 2/ JUDr. Q. G., bytom G., I. XX, 3/ J. Y., bytom G., J. XX/a, o určenie, že funkcia navrhovateľa v rade 2/ a navrhovateľa v rade 3/ v správnej rade odporcu v rade 1/ nezanikla, a že funkcia odporcu v rade 2/ a odporcu v rade 3/ v správnej rade odporcu v rade 1/ nevznikla, v štádiu konania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na základe odvolania odporcu v rade 3/ proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 11C/9/2014-50 zo dňa 25.2.2014 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo vzťahu k odporcovi v rade 3/ m e n í tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia z a m i e t a .

Odvolanie odporcu v rade 3/ ohľadne nariadenia predbežného opatrenia v časti týkajúcej sa odporcu v rade 2/ o d m i e t a .

Rozhodnutie o trovách predbežného opatrenia p o n e c h á v a na rozhodnutie vo veci samej.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd v rámci nariadenia predbežného opatrenia prikázal odporcovi 2/ a odporcovi 3/ zdržať sa odo dňa doručenia tohto uznesenia výkonu práv spojených s funkciou člena správnej rady odporcu 1/, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Vychádzal z toho, že na vydanie predbežného opatrenia sú splnené obe (kumulatívne) zákonné podmienky, pričom v zmysle § 76 ods. 4 O.s.p. sa stotožnil so všetkými skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Okresný súd mal za to, že v danom štádiu konania je možné konštatovať osvedčenie nároku navrhovateľov 1/ až 3/. Rovnako podmienka nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy „bola daná hrozbou, resp. dôvodnou obavou o budúcnosť DSS vzhľadom na dokladovanú snahu o zbavenie odporcu 1/ majetku DSS (návrhy darovacích zmlúv), reálnym predpokladom vzniku škody, ktorá by primerane bola významnou škodou pre ľudí odkázaných na služby poskytované DSS“. Rozhodnutie o trovách predbežného opatrenia ponechal okresný súd na rozhodnutie vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca 3/, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia bude zamietnutý. Poukazoval na to, že navrhovatelia neosvedčili hmotnoprávny nárok, ktorému má byť v súdnej veci poskytnutá ochrana. Jedná sa len o ich vlastný záujem vykonávať funkciu člena správnej rady. Odvolateľ popieral, že by dôvodom ustanovenia ho do funkcie člena správnej rady bolo prezentovanie schopnosti zabezpečiť dofinancovanie DSS z prostriedkov Rádu. Súvisiace tvrdenie navrhovateľa považoval za neúplné a zavádzajúce, čo dokumentoval konkrétnymi skutkovými okolnosťami, vrátane časových spojitostí. Osobu pána Y. - ako (údajného) predstaviteľa Rádu - označil za nedôveryhodnú a jeho tvrdenia

za nepodstatné. Namietal tiež, že navrhovateľmi predložené písomnosti nie sú originálmi, ale iba fotokópiami. Z fotokópie jednej z darovacích zmlúv pritom vyplýva, že nadobúdateľom nehnuteľností mal byť navrhovateľ 1/.

Odporca 3/ poukazoval na to, že hoci sa okresný súd stotožnil s návrhom navrhovateľov, tento neobsahuje osvedčenie hroziacej ujmy, resp. ide len o „rovinu úvah“. Z hľadiska kritéria bezprostrednosti dával do pozornosti, že ku vzniku jeho funkcie člena správnej rady došlo 1 a pol roka pred podaním návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a o tom, že nekoná plne v súlade s vnútornými predpismi Rádu (podľa ich vlastných vyjadrení) mali navrhovatelia vedomosť jeden rok pred podaním dotknutého návrhu. Uvedené samo o sebe vylučuje bezprostrednosť hroziacej ujmy.

Odvolať zdôraznil, že nariadenie predbežného opatrenia paralyzuje činnosť navrhovateľa 1/ ako neziskovej organizácie. Uložením povinnosti zdržať sa výkonu funkcie člena správnej rady dvom (z troch) jej členov, nie je totiž vôbec možná činnosť správnej rady, čo môže viesť až k zrušeniu neziskovej organizácie. V tomto smere vykazuje nariadené predbežné opatrenie výrazný nepomer medzi intenzitou ochrany práv tretích osôb a rozsahom zásahu do práv odporcov 2/ a 3/.

Navrhovatelia žiadali nariadené predbežné opatrenie potvrdiť a zároveň navrhli nariadenie ďalšieho predbežného opatrenia. Uviedli, že aktuálne prebieha pokus o úplné ovládnutie odporcu 1/ odporcom 3/ a tretími osobami, v ktorej súvislosti poukazovali na zmeny orgánov odporcu 1/. Tieto podrobne popísali práve v súvislosti s návrhom na nariadenie ďalšieho predbežného opatrenia.

Navrhovatelia zotrvali na tom, že dostatočne vymedzili všetky podmienky nevyhnutné pre nariadenie predbežného opatrenia. O nimi tvrdených okolnostiach predložili konkrétne dôkazy; naopak, odvolateľ žiaden konkrétny dôkaz nepredložil, jedná sa len o jeho tvrdenia. Dodali, že vydaním posudzovaného predbežného opatrenia nie je paralyzovaná činnosť odporcu 1/ ako neziskovej organizácie. Bezprostrednú činnosť totiž vykonáva riaditeľka, ktorá je vo funkcii riadne ustanovená. Výklad ustanovení zák. č. 213/1997 Z.z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby prezentovaný odvolateľom označili za účelový.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v časti týkajúcej sa odporcu 2/ odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odmietol a vo vzťahu k odporcovi 3/ napadnuté uznesenie zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Pri výklade pojmu účastník je nevyhnutné akceptovať čiastočne zužujúci výklad, pri ktorom oprávnenie podať odvolanie neprináleží každému účastníkovi konania. Oprávnenie podať odvolanie absentuje aj u účastníka, ktorému napádaným výrokom nebola spôsobená určitá, hoci i nepatrná, ujma na jeho právach. Či výrokom rozhodnutia súdu prvého stupňa bola spôsobená ujma, posudzuje odvolací súd. Odpoveď na danú otázku je úplne jednoznačná v prípadoch, keď účastníkovi konania bolo rozhodnutím okresného súdu celkom vyhovené, alebo ak mu napadnutým výrokom nebola uložená žiadna povinnosť, resp. sa ho daný výrok vôbec nedotýka.

Výrok napadnutého uznesenia ohľadne odporcu 2/ sa práv a povinností odvolateľa - odporcu 3/ bezprostredne nedotýka. Nadväzne v tejto časti uznesenia okresného súdu nie je odvolateľ osobou (subjektívne) oprávnenou podať odvolanie; z daného titulu bolo jeho odvolanie v dotknutej časti odmietnuté.

Krajský súd (zhodne s okresným súdom) konštatuje, že v aktuálnom štádiu konania je hmotnoprávny nárok navrhovateľov, ktorý je predmetom konania vo veci samej, osvedčený (minimálne vo vzťahu k časti navrhovateľov). Z písomností a dokladov predložených navrhovateľmi je dôvodné sa domnievať, že zánik funkcie navrhovateľov 2/ a 3/ a nadväzujúci vznik funkcií odporcov 2/ a 3/ v správnej rade odporcu 1/ bol podmienený vyjadrením dotknutých odporcov, že reprezentujú Rád, vrátane predpokladu dofinancovania stavby DSS (aj) z jeho prostriedkov.

Pokiaľ ide o preukaznú silu fotokópií, krajský súd dopĺňa, že v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR tiež fotokópie listín sú dôkazmi v zmysle § 125 O.s.p. Ich vierohodnosť, resp. pravdivosť ich obsahu musí vyvrátiť protistrana, či už preukázaním ich neautentičnosti (t.j., že došlo k úprave ich obsahu v porovnaní s originálom) alebo - štandardne - preukázaním, že okolnosti z nich vyplývajúce nezodpovedajú reálnemu stavu.

Obdobne odvolací súd považoval za osvedčenú snahu týkajúcu sa dispozície s majetkom odporcu 1/, osobitne návrhmi darovacích zmlúv; čo (napokon) nespochybňuje ani odvolateľ. Na rozdiel od okresného súdu však v dotknutých konkrétnostiach nevidel bezprostrednosť hrozacej ujmy, ktorá by odôvodňovala nariadenie takého predbežného opatrenia, aké požadujú navrhovatelia, proti odporcom 2/, 3/ z titulu ich funkcií členov správnej rady odporcu 1/.

Rozhodujúcim výkonným orgánom odporcu 1/ (ako neziskovej organizácie, vrátane dispozície s majetkom) je jej riaditeľ. Správna rada (nevykonávanie činnosti, v ktorej odporcami 2/ a 3/ sa navrhovatelia požadovaným predbežným opatrením domáhajú) z hľadiska možných prevodov majetku odporcu 1/ zohráva významnú úlohu „len“ pri prevode nehnuteľného majetku, ktorý v zmysle § 19 ods. 2 písm. h/ zák. č. 213/1997 Z.z. schvaľuje. Avšak z návrhu darovacej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľností vyplýva, že ich nadobúdateľom nemali byť odporcovia 2/ a 3/, resp. osoby s nimi spriaznené (v širšom význame), ale práve navrhovateľ 1/. Hoci titulná strana návrhu dotknutej darovacej zmluvy označuje menovaného za darcu, z jej obsahu a najmä z výslovného označenia účastníkov na záverečnej strane (č.l. 33 písmu) vyplýva postavenie navrhovateľa 1/ ako obdarovaného.

Zároveň ďalšie okolností, ktoré podľa navrhovateľov odôvodňujú nariadenie predbežného opatrenia (strana 8 ich návrhu, č.l. 4 z opaku) neboli náležite vymedzené, predovšetkým v spojitosti s bezprostrednou hrozbou konkrétnej ujmy. Tvrdenie „...reálny predpoklad vzniku škody, ktorá by primárne bola významnou škodou pre ľudí odkázaných na služby poskytované DSS“, je maximálne všeobecné. Vôbec z neho nevyplýva, aká škoda by mala/mohla vzniknúť osobám/ľuďom využívajúcim služby DSS, v čom konkrétne by mala spočívať a čím presne (akým konaním odporcov 2/ a 3/ ako členov správnej rady) by mala byť spôsobená.

Súčasne z dotknutého skutkového vymedzenia (v porovnaní s inými časťami návrhu na začatie konania značne stručného) nevyplýva bezprostredná súvislosť uplatňovaného nároku a problematiky dofinancovania a výstavby DSS, či jeho trvalá udržateľnosť.

Z konštatovaných dôvodov krajský súd v preskúmvanej časti zmenil napadnuté uznesenie tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Vzhľadom na zmenu napadnutého rozhodnutia v zmysle § 224 ods. 2 O.s.p. rozhodoval i o trovách (celého) „konania o predbežnom opatrení“. V zmysle § 145 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. predmetnú otázku ponechal na konečné rozhodnutie vo veci samej.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.